

at han sigter Nelly Andersens Broder for at være Hæler i denne Sag, hvad der ganske vist ogsaa er nødvendigt, hvis hele den Hypotese, som Assessor Cold har konstrueret, skal være holdbar. Der maa da være en Hæler med i Spillet, ellers er Sagen ganske gaadefuld. Det hedder ogsaa i Hr. Nellemanns Forklaring: Nellys Broder besøgte hende i Aftes sent, og Ekscellencen mener, at den Mulighed er til Stede, at han da kan have bragt hende Kæden, som maaske har været pantsat et eller andet Sted, maaske hos private Folk. Hr. Nellemann gaar saa vidt, at han lader Politet foretage Husundersøgelse hos Nelly Andersens Fader, en Politibetjent i Korsør, for at se, om denne Politibetjent muligvis ikke skulde skjule den Fodpose, der var bortkommen i Hr. Nellemanns Hus. Altsaa, en hel Række af Sigtelser fremsættes fra Justitsminister Nellemanns Side. Politiet og Assessoren undersøge alle disse Sigtelser, og de vise sig at være fuldstændig ukorrekte. Den Sum af 1 Kr. 35 Ø., som Nelly Andersen skulde have bedraget Kommissen for, viser sig at være det reneste Vrøvl, hvilket allerede er fremdraget offentligt og fremgaar af Forhørsprotokollen. Med Hensyn til den Kaabe og alt det andet, hun har købt, viser det sig, at hun nøjagtig kan opgive, hvor hun har købt dem, hvilke Penge hun har haft fra tidligere Tid, og hendes Regnskab er saa nydeligt, at det ligefrem maa slaa Assessoren, hvilken Orden denne Tjenestepige har i sine Sager, hun kan gøre Rede for alt. Hun har, Dagen efter at Urkæden er borttagen, været ude et Øjeblik om Formiddagen, og Fru Nellemann mener straks, at hun har været ude for at pantsætte Kæden. Det viser sig, at hun har været oppe paa et Assurancekontor for at forny sin Assurance, da hun havde faaet den ny Tjeneste. Hvilken Tjenestepige er af den Art, at hun straks fornyr sin Assurance, naar hun flytter, og har i den Grad Orden i sine Sager, at hun kan gøre Rede for alt? Alle hendes Forklaringer vise sig fuldstændig korrekte, alt, hvad hun opgiver, konstateres under Forhørene. Syltøjsskeken findes i Syltøjsskrukken. Saa komme vi til Fodposen. Ekscellencens Søn brugte den for øvrigt kun en Gang om Aaret, nemlig naar han som Forretningsfører for det Raben-Lewetzau-Bornemannske Fideikommiss var nede for at hente Rentepenge i Præstø. Det synes ikke at være noget anstrengende Embede, som Cand. jur. Nellemann har haft, det medfører, at han en Gang om Aaret skal rejse ned efter

Penge, og saa skal han have Fodposen med. Da han skal have den, kan man ikke finde den, men det oplyses senere, at den har ligget mellem noget gammelt Skrammel, og den er altsaa kommen tilbage. Der anstilles Visitation baade af Nelly og hendes Broder, der anstilles Husundersøgelse hos Faderen i Korsør, Nellys Gemmer undersøges osv. Det viser sig, at hun ikke har Kæden, alt, hvad der fremkommer, taler for hende. Det viser sig i de Forklaringer, der findes i Forhørsprotokollen, at en hel Række Personer ere grebne i fejlagtige Forklaringer, og det er ikke Nelly, men alle de andre. Fru Nellemann gør bl. a. gældende, at hun fra Nellys tidligere Frue, Professorinde P. Hansen, har faaet at vide, at Nelly nok ikke var ganske nøjagtig i sine Sager, ikke ganske sandhedskærlig osv., og Fru Nellemann finder et graverende Vidnesbyrd deri. Det viser sig senere, at Fru Nellemann ikke kan fastholde denne Forklaring, men her er ganske vist den Omstændighed, at Professorinde P. Hansen var i Forhør og aflagde overordentlig gunstige Vidnesbyrd for Nelly, men hendes Forklaring er udeladt af Forhørsprotokollen.

Fru Nellemanns Forklaringer holde altsaa ikke Stik, Hr. Nellemanns Forklaringer holde ikke Stik paa de 6 af 7 Punkter — jeg skal senere komme til det syvende, Hovedsigtelsen, nemlig for Tyveriet af Urkæden. En ældre Pige der i Huset, Tjenestepigen Kirstine, der havde været der i nogle Aar, mente, at der kunde være noget galt med Nelly, der lige var kommen der, thi hun havde mistet 20 Øre, og det kunde jo være, at Nelly havde taget dem. Da hun senere forhøres som Vidne, viser det sig, at der ikke var den allermindste Formodning om, at Nelly skulde have taget de 20 Øre. Det viser sig ogsaa, at Tjenestepigernes Forklaring om, hvorledes det var gaaet til med Syltøjsskeken og Fodposen, ere ganske urigtige. Under et af de første Forhør har nemlig Tjenestepigen Kirstine nøjagtig forklaret, naar Syltøjsskeken maatte være forsvunden. Den var bleven brugt den 15de November, da Ekscellencen Nellemann og hans Frue holdt Bryllupsdag, og efter det var den bleven lagt i sit Etui, som Sølvskeerne i det hele blive lagte i deres Etuier, og da der saa skulde være Selskab 2den Juledag i det Nellemannske Hus, var denne Sølvske forsvunden, og den maatte altsaa være stjaalen. Ganske paa samme Maade med Fodposen. Efter at Kandidat Nellemann havde benyttet den til Rejsen til Præstø